

ROSNIČKA vz. 86

Ročník 2, číslo 5

MYSLET ZNAMENÁ ROZVRACET BRANNOST 1

BREVIÁŘ SPRÁVNÉHO ZOBÁKA - Přijímač

Přijímač se nazývá období vojákovy prvního měsíce na vojně. Nutno podotknout, že je to velice zvláštní období. Jen těžko se dá jeho průběh zachytit obecně, jelikož velice záleží na sestavě, mezi kterou byl náš zobák předhozen, a hlavně na tom, zda přichází coby obyčejný zobák, pták, holub, bažant apod., nebo jako tzv. "špagát zajebaný". Oba dva druhy mladých vojáků však velmi brzy poznají základní kámen, na kterém je vybudován vojenský systém hierarchie, a tím je "číslo", v jejich případě tzv. "milión". Hned v přijímači se se markantně projeví propastný rozdíl mezi "dvouročákem" a "špagim". Zatímco dvouročák "nestihá", špagi přešívá desítky zelených knoflíků za zlaté a celý měsíc někde na něco nebo na někoho čeká. Většinou se ničeho nedomůže, ale tato získaná schopnost "čekat" je pro jeho další život v zeleném nepostradatelná.

Protože redaktoři Rosničky patří mezi špagáty, nemohou našim čtenářům podat věrohodný obraz přijímače "základáckého", nebylo by to ani správné z hlediska morálního. Jednoduché a jasné je to v případě jejich přijímače, který se nazývá "zdokonalovací kurs AVKVŠ". Zde pohovoříme o všech skupinách, do kterých se absolventi během prvního měsíce samovolně rozdělí. Jsou to :

ŠACHISTI -

vlastní drobné skládací šachy, které nikdy neodkládají. Patří do poloviny oblíbenějších vojáků, neboť tyto statické dvojice zpravidla s několika stejně mlčenlivými kibici sedí bez pohnutí

dlouhé hodiny na bidle, pod ping - pongovým stolem či někde na zemi v koutku pévéesky, kde překáží a "vytáčí" pouze "bandžisty", kterým ztěžují výkon jejich rajonů.

(STUDENTI CIZÍCH JAZYKŮ -)

sveřepě zadumaná skupina vojáků trávící veškerý čas většinou za stolem na pévéesce a odhodlaná do konce vojny plyně hovořit přibližně deseti světovými jazyky. Baví se většinou jen mezi sebou, a to ve stylu: "to je zajímavé, angličané mají stejný výraz pro makovou bábovku jako pro starý škrpál". Těmito a podobnými objevy jsou nadšeni. Jejich svařepost upadá maximálně do čtrnácti

dnů nebo s třetí lekcí učebnice se slovy "časů dost".

(KARBANI -)

neoblíbené tlupy, které hlučně a sprostě přitom nadávajíc, mastí do noci mariáš nebo poker. Tvoří podstatné procento vojáků.

(SPORTOVCI -)

vybíhají den co den v kečkách a tepláčkách na buzerák, kde do večerky honí balon nebo zařizují různá povolení s cílem, kopnout si někde venku na trávě. Mezi tuto skupinu patří i kulturisté, v jejichž středu se leskne jeden profesionální a totálně vymaštěný borec, ostatní mu pak nakládají břemena, otírají ho ručníkem a obdivují se mu. Ani tato skupina nemá dlouhé trvání, jelikož fotbalisté si do jednoho při hře na asfaltovém povrchu domrví kotníky a kolena, zatímco vymaštěný borec si natáhne sval a jeho pomocníci ztrácejí motivaci stát se Tarzany.

(ČTENÁŘI -)

přijíždějí s kabelou plnou hodnotných knih a snaží se soustředěně a intelektuálně hloubat v klasikách. Po několika týdnech však pošilhávají po vzácných pornografických tiskovinách a klasiky odkládají na pozdější, vhodnější dobu, kdy bude větší klid.

(SPÁCI -)

nastupují na vojnu se záměrem získat co největší počet tzv. "bidlohodin". Vyznačují se tím, že usínají okamžitě kdekoli, v kteroukoliv denní dobu, o noci nemluvě. Vedou si záznamy a propočty o tom, kolik procent vojny se dá prospat a jen neochotně docházejí na odběr stravy.

(HYPOCHONDŘI -)

po několika dnech vojny se k křeďi ve tváři, s teplotou a kulhajíce plíží na ošetrovnu, kde sentimentálně obměkčí lékařře, který je buď nechá na ošetrovně nebo jim alespoň napíše lehkou obuv, klid na jednotce nebo "bez RTC". Po této proceduře se z nich stávají na ošetrovně karbaníci, na světlici čtenáři, bez RTC spáči.

(POČÍTAČI ČASU -)

chodí permanentně s malým bločkem a vnucují kdekomu kolik sekund ještě zbývá do civilu, ráno oznamují, kolik sekund vypršelo přes noc, kolik setán vojny mají za sebou, zhotovují řady různých zaškrtávacích kalendářů, rafinované metry s plombami na týdny, posunují hodiny ap.

(MANIACI -)

vyprávějí, vzpomínají a myslí jen na jedno. Mají značně vulgární motto o jednom slovu.

(KURÁCI A CYNICI -)

se zavylým výrazem ve tváři tráví veškerý volný čas na balkoně, kde kouří mlčenlivécigarety a klejí. Do ostatních skupin se nedají zařadit, protože se neprojevují, jsou záduščíví a zatvrzelí. Tato skupina se často rozrůstá s přicházejícími krizemi ostatních vojáků, které se po několika týdnech objevují s geometrickou řadou.

Milí čtenáři, naše rubrika "Breviář správného zobáka" dospěla do okamžiku, kdy se ze zobáka stává mladý voják, který je nepostihnutelný obecným popisem. Proto končíme, to základní jsme vám v kostce řekli, další si s chutí a brzy prožijete sami. Přejeme vám vagáč a loučíme se slovy :

AŤ NÁS BIJOU, AŤ NÁS MLÁTÍ,
HLAVNĚ, ŽE SE ČÍSLO KRÁTÍ !

POZOR ! ZLÝ TEXT !

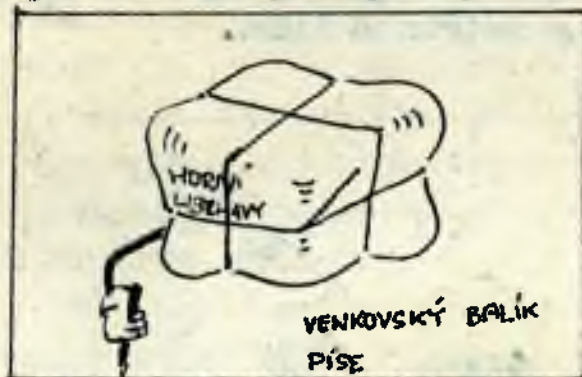
- Ani nečekajíc na záplavy rozhořčených dopisů od našich čtenářů na téma článku Ozvěny Porty (Rosnička 4), ve které jsme předložili k posouzení několik "portovních" textů, pokusíme se dnes věc uvést na pravou míru. Tak asi takhle - naše výzva "Mějte pochopení pro krásno a duchovno!" byla myšlena s naprostou vážností. A proto vás nabádáme - dávejte pozor na texty! Ať už posloucháte bigbít, duchovku nebo portovní muziku. Mezi textaři ve všech žánrech se to přímo hemží podvodníky a je nejvyšší čas nenechat si to líbit.

**CHCEŠ-LI BALIT
BABY
POJMENUJ SE
WABI**

Ale vraťme se k textům objevujícím se v portovním klání. Jeden můj kamarád kdysi velice přesně vystihl, jak to s Portou (a s ní spojeným trampingem) je, když prohlásil, že nejhorší je to, že pro tuto oblast neexistuje spodní hranice. A to je ten průsváh. Když chce bigbítová kapela hrát po zábavách musí jít nejprve k přehrávkám, zatímco v oblastním kole Porty se dostane na pódium, komu se zlíbí, zmíněné přehrávky se odehrávají až tady před diváky s magneto-fony a škvár vesele letí do světa. Oblastní kola tedy vypadají tak, že tu vedle sebe vyslechneme texty, jež se třeba později objeví i na desce a zároveň texty, stvořené (spíše slátané) perem venkovského balíka, který postupuje jakousi syntézou.

Tvoří-li country-text, vystačí si obvykle s několika elpíčkami Zelenáčů ze sedmdesátých let, která jsou na vsích současnými

šlágry a může si látat do aleluja. Ještě jednodušší to má při látání folkového textu podle současného osvědčeného trendu "obyčejného kluka." Tato předloha je nevyčerpatelná. Zato městský folkař postupuje z opačného konce - do zadumaných improvizovaných hudebních poloh zasezuje text ve volném verši, kterému většinou nerozumí ani sám, ale vzbudí dokonalý dojem odušvnělého intelektuála. Trampský písničkář-začátečník postupuje přímočaře. Vezme kytaru a tři akordy a oslaví textíkem o třech slokách příchod jara, první vandr, holku s úzdou na zádech. To vše vesele, s gustem. Na nic si nehraje, proto bývá sympatický.

Přes všechny tyto škváry a slaboučká místa v této oblasti, můžeme směle tvrdit, že právě tady vznikají i texty, které jsou jedněmi z nejhodnotnějších vůbec. Pomalu, ale jistě se dostávají na desky a s potěšením shledáváme, že většinou nejsou vybírány špatně a mají veliký ohlas. A den co den přibývá muzikantů a s nimi i textů, jež by si zasloužili minimálně malou desku. Jsou roztroušeni po celé republice, hrají všude, kde je někdo poslouchá a kolikrát je člověk mile překvapen, když někde na vesnickém hospodském pódiu uslyší muziku nevšední kvality.

V příštím čísle Rosničky vás seznámíme s Folkovým triem Myšák - Friml, které patří k výše zmíněným milým překvapením. A slibujeme, že se máte na co těšit.

ZELENÝ MRAZÍK

" Ty 's neviděl Mrazíka? No to 's přišel vo moc - to nemělo chybu! Začlo to tak, že ukázali Marfušu, no do pýči - vegáč. Normoš uloženska na bidle, dědek ji vovívá hlavu, vona lízátko v puse, selám, viď. Na sobě funglovky, dědek by rád hodil trymačku, je hotovej. Zato Nasta má pěknou pekárnu, ty kokoti!

Rajóny, šůrovák, na sobě humusáky a štrikuje ponožky jak fretka, ale nestíhá ani vlastní sraní. Tak de škrabat ke kohoutkovi, jako aby eště netroubil budíčka, jinak jí henta vymaštěná pýča vytrhá ofinu, no ne?! Kohout má ale bobky z jitřenky a tak Nastu zalepilo a kmitá na kopec a vojebává jitřenku. Nakonec si to vyběhá a za voďměnu de zalejvat suchej kořen. A tam jí potká henten Ivan ... Počkej, ale Ivan mezitím honí takový bomogo, dědek hřib se menuje, henten mu dá luk a šípy, letěj tam nějaký kavky nebo co, Ivan pošle včeličku ... no a je teda medvěd. Počkej, jak to bylo dál? ... Jo. Nastu vyženou do lesa, tam kosa, vona žádněj teplej matroš, viď. Má dost... ale jinak teda, rajcovná babal ... A Marfuša v lese - to bylo kino! Pěkně káděčko a tlačí do hlavy. Prostě bufet. Mrazíka má na háku - Vy-

svač, dědku, vystříkni! a tak ... Jo a ta Ježibaba nabonzuje bigošům, že jako kolem pojede provozka s Ivenem a Nestou na dovolenku nebo co. No, jenže v tu dobu jim spadnou na hlavu ty palice a maj dost. ... Jaký palice?! No henty, co jim vyházel do vzduchu! ... Kdy? No před půlrokem, že jo. ... Ivan! ... No, pak tam ještě spadne do vody henta Marfuša, vegáč. ... Co do jaký vody?! Co do jaký vody, pořád? No jak chytala hentu tu...husu! ... No, pro toha rypáka, co ji balil! Ty ses kůň, máš poslouchat gumo zajebaná. Já tady vykládám ... Jo počkej! Viděl's potom Jáchyma? Neviděl?! No to nemělo chybu. Von plný kapsi vajíček, viď. A v Baze, že jo...

ORSÁG VE SVĚTLE DIALEKTIKY

Teprve dialektika svou dynamickou, rozpohybovanou metodou, která zkoumá jevy v pohybu, v běhu, a může tak i výsledky vyvozovat pružné, pohyblivé a kaučukové, teprve tedy dialektika nám umožnila zkoumat Orsága v pravém světle a hlavně ho pochopit! Orság totiž není JEDINCEM, jedním z mnoha prvků naší různorodé, ale celistvé společnosti, Orság je ucelený PROCES.

Orság se narodil ve vesničce Nořín ve Východočeském kraji. Jsi-li, čtenáři, příznivcem teorií (lépe pavědeckých vývředků) tvrdících, že se narodil v Podrážku ve Východních Čechách, snad ani dál nečti.

Orság se tedy narodil ve vesničce Nořín v chudé rodině selské posluhovačky Mámi, ve dnech 13. - 17. května 1927. Tedy ve stínu předzvěsti velké hospodářské krize. Proč v rozmezí pěti dnů? Právě tady, je již metafyzika krátká. My víme daleko víc a můžeme tvrdit: Orság se narodil

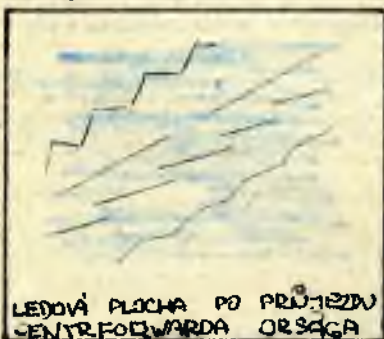
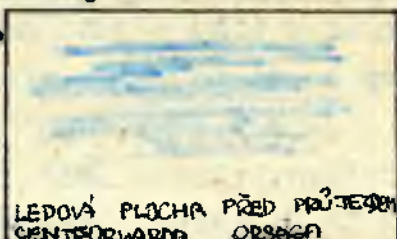
v průběhu pěti dnů, jeho podobu při narození, ani nikdy po něm, neznáme. Tzv. vědci, kteří se již přede mnou Orságem-zabývali, snažili se jeho podobu odvodit ze zbytků šatsva, bot, jídelního nádobí atp. Jenže nikdy nemohli dojít k jednoznačnému závěru, protože co potřeboval Orság jeden den, druhé ráno mu přebývalo nebo schá-

zalo. Orság byl v neustálém vývoji. Malý příklad: v týdeníku "Jiráskův kraj je nejlepší", ve sportovní rubrice se v čísle z 12.2.1938 dozvídáme -

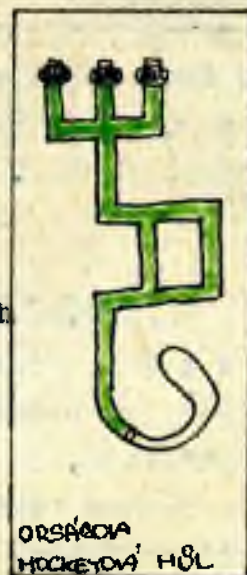
P r o m a r n ě n á c h a n c e

Hockeyový team osady Nořín, který zazářil na turnaji "Zlatá hockeyová hál" na rybníce Chobot minulou neděli, byl s napětím očekáván včera i na Zálešáku, jehož dobře žehlená ledová plocha (za jejíž kvalitu vděčíme především krejčímu p. Vondráčkovi z Kosořína, který plochu upravuje před turnajem po celou noc) proslavila zdejší turnaje i za hranicemi okresu, na Chrudimsku, ba i Náchodsku.

Celý hockeyový team ve složení : Orság (Orság) v brance, obranná dvojice Orság a Orság a tři útočné formace. vždy s Orságem jako centrforwardem i křídly, přijel na Žebřínáku i s celou výstrojí. Před začátkem matche s Kujebákem Vysoké Mýto došlo, jako už tradičně ke sporu se sudími, kteří tvrdili, že team o jednom playerovi jest nedostačujícím. Couch Nořína - samotný Orság,

však tato tvrzení vyvrátil tím, že počet rukou i hlav odpovídá počtu 21 sportsmena, což je dostačující. Dokonce tři přebývající mohly sloužit jako náhradníci. Touch tedy mohl dopadnout na pšůchu a match začal. Nořín svého vysokomýtského soupeře úplně deklasoval. Orság se ukázal býti dobrým forwardem i backem. Jeho útoky se valily jako mořské vlny, goalman z Mýta jen zoufale počítal obdržené goaly. Podobný osud stihl i Slatinu a před finále Nořín v. Zářecká lhota se zdálo, že o tom, kdo se stane championem jest již předem rozhodnuto. Tamo však počala pohroma. Orság byl ponenáhlou vylučován za to, že na hřišti jevstvovalo až deset manů jeho teamu, pak zas bránili pouze dva, ba i pouhý goalman, jenž robil co mohl, leč podrážkáke changelavice zela prázdnotou. Orság prohrál a s potupným score odjel na třech žebřínácích. Je to už jeho druhý spor-

tovní neúspěch. Vzpomeňme jen na loňské léto, kdy vyzval známou lawntennisovou sportswoman sl. Hedviku Šmídovou z Běstovic k dvouhře na pět victory-setů. Den před matchem chtěl již hrát čtyřhru, sl. Šmídová tedy požádala pí. Koželuhovou, by se stala její spoluplayerkou. Na vlastní match ovšem přišel jako sedmičlenný team a prosazoval sedmihru. Na to už obě dámy přistoupit nemohly. Odporné extempore."

Vidíte. Orság je nepostižitelný. Příště vás seznámím s některými zápisy z jeho deníčku, který se mi podařilo získat. Jinak zájemcům mohu doporučit svou přednášku, kterou jsem úspěšně přednesl v rohu londýnského bufetu "Hadí párky" (angl. Hyde park), který vykresluje další pohled na Orságův dynamický život.

ORSÁGOVA LAWN-TENNISOVÁ ROKETA

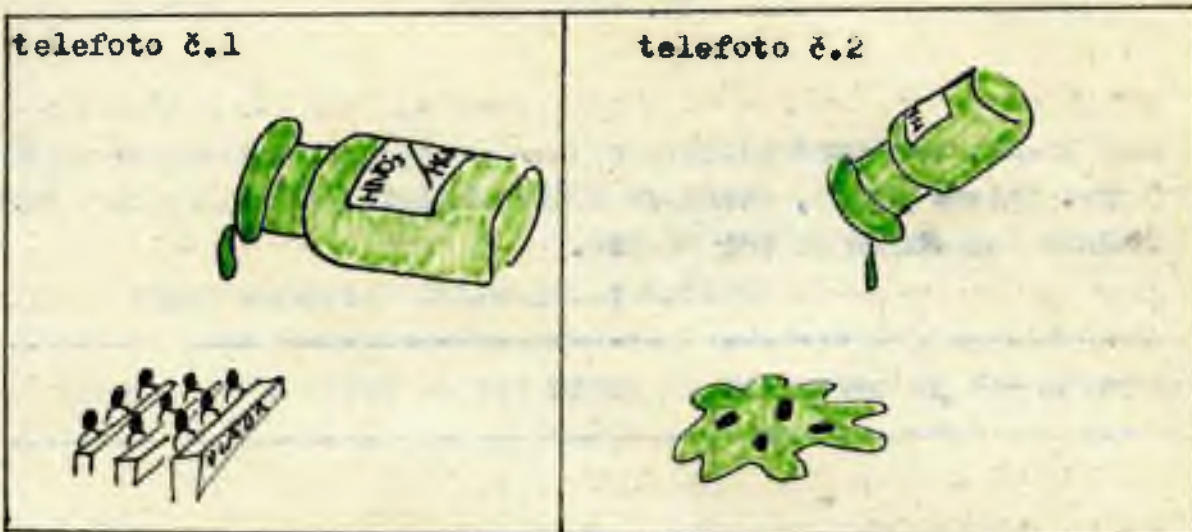
ze sveta +++ ze sveta +++ ze sveta +++ ze sveta +++ ze sveta

Naše nová rubrika má přinést novinky a zajímavosti, které jsme pro vás, milí čtenářové, získali ze světového tisku a od zahraničních agentur.

ROZPUŠTĚNÍ VLÁDY V JEWOMENU POTVRŽENO

R e u t e r: Zpravodajové všech zemí, kteří se ještě zdržují na území Jewomenské lidové buddhisticko-islámské republiky shodně potvrzují, odvolávaje se na provládní agenturu TRNU i na zcela opačná tvrzení protivládní agentury FRNU, že vláda byla v noci na dnešek opravdu rozpuštěna. Prohlásil to prý dosavadní prezident JLBIR emir Šahin al Bašir na včerajším slavnostním obědě. Více než tyto dohady vám snad napoví následující dvě telefota.

v dnešním a několika příštích číslech vás seznámíme s nejdůležitějšími body nové torie, jež se přímo dotýká i nás všech:

TEORIE PIVA - část 1.

Možná jste si i vy položili otázku: Jak to, že někdo vypije denně jedno pivo a stačí mu to, zatímco jiný dosáhne stejného uspokojení až po několikaletí desítkách?"

Potřeba piva je značně variabilní, přesto se řídí některými pravidly a s těmi vás seznámíme.

Podle našich výzkumů se organismus snaží udržet určitou ideální výšku hladiny piva v tělesných tekutinách. Pivo je pro člověka bohužel esenciální tekutinou, čímž chceme říci, že organismus si ho sám vyrobit nedokáže. Byly sice činěny pokusy s některými prekursorsy, ale výsledky jsou žalostné. Jedinou cestou, jak tuto ideální hladinu udržet, je za současného stavu příjem zvenčí. A alespoň tento příjem se organismus snaží regulovat.

Několik patofyziologických poznámek. Optimální hladina piva v krvi je sledována zvláštními pivoreceptory na spodní straně jazyka. Odtud jsou informace prvním neuronem do míchy a prostřednictvím tractus otylicus do pivních jader na spodině lebeční. Tato jádra se nazývají nuclei pilsneri a vysílají přes retikulární formaci vzruchy do mozkové kůry do Brockova centra piva; intenzita těchto vzruchů signalizuje nedostatek piva v organismu a vyvolává stav jeho potřeby. Organismus při nedostatku piva čer-

P I V O

pá ze zásob, potřebná hladina piva se anižuje a organismus vytváří tzv. "pivní dluh", který je NUTNO doplnit. Podle hloubky tohoto dluhu lze rozeznat tři stádia.

Příště : Tři stádia pivního dluhu

ze sveta +++ ze sveta +++ ze sveta +++ ze sveta +++ ze sveta ++

M l a d é s é m ě

Je název nové rubriky, v níž budeme uvádět básnické prvotiny mladých a nadějných umělců.

P O M O C N Í K V Y H L E D A V A T E L E

n a p s a l H á v a (věnováno Ireně Boháčové)

Zedumaný
s folkařskou nohou
v zelených kečkách
a černých brýlích
pokuřující
hledí oknem do dáli

S hlavou plnou
martanů a šémů,
které v ní již vyrábí

S koží volnou,
do níž ještě mnoho vejde se
sedí tu za strojem ten vzácný člověk,
jehož duše lži a křivdy nesnese

Jsem hrdý a radostí se zajímám,
když zvednu telefon a ozve se :
" Ahoj Tome, jsi tam ?"

Ano, jsem tady a do té doby budu
 dokud tvá hvězda bude zářit
o, můj velký příteli
 z a t e b e d í k o s u d u

Hávo

H Á V O V I

napsal M o t á k (věnováno Hávovi)

Jak rozžhavená láva,
 před níž si není jistá ani kráva
 zaplavil Strašice Háva.
 Budiž tomu všemělu sláva !

OTAK

Z Á B A V N Ý H O R O S K O P

S U P R Á K

Šťastné číslo - 51 (61)

Kdo je narozen ve znamení
 Supráka je člověkem bod-
 rým. Je dobrým počtářem,
 rád sčítá především čísla
 31, 30 a 28. Má umělecké
 sklony, které se ventilu-
 jí barevným zpracováváním designu krejčovského metru. Je hravý.
 Vymýšlí branně-výchovné hry především pro jedince narozené ve
 znamení Zobák. Je rozeným šprýmařem. Nejčastější odpovědi na
 zadáný úkol je krátké, ale vtipné opáčení ve formě čísla, jež
 se den ode dne zmensuje. Radostně vzhlíží k budoucnosti, od
 níž zvláště po Velkém pátku očekává velké věci. Patří k estétům,
 což se projevuje ve stylu oblékání. Dává přednost uvolněné li-

nií se sníženým nezvýrazněným pasem. Obuv má rád lehčí, nesteženou. Sako i kabát je projmutý díky široké záložce na zádech. Střih vlasů se inspiroje sedmdesátými léty. Je to šťastné znamení.

O m l o u v á m e s e č t e n á ř ů m :

Vážení a ctění čtenáři, které bychom si nikdy nedovolili zmást mylným údajem, my prašiví redaktoři! Jízlivou radou spoluvojáka došlo v minulém čísle k směšování dvou znamení Zábavného horoskopu, a to znamení Lepák a Mazák. Poníženě si dovoluujeme pt. ctěnému čtenářstvu položit k nohám naši nevýslovnou lítost a ujistění, že omyl byl způsoben jen a pouze naší zabeďněnou tupohlavostí

R e d a k c e